

cum participio sequenti vim tertii casus assumit: परंपराप्राप्तं est idem ac परंपरया प्राप्तं। »Doctrinam *successione acquisitam*, i. e. per manus traditam, reges sapientes cognovere. «

* 34. a. तद्विद्भि । Expunge punctum superscriptum. Obversabatur animo verbum विद् septimae coniugationis, nec memineram, hoc non nisi secundum formam medii declinari. Nec radix homonyma 6 coniug. huc facit, siquidem huius coniugationis imperativus act. terminatione हि caret. Dicendum est igitur radicem विद् 2 coniug., quae definitur ज्ञाने vel मतौ, hoc loco assumpsisse significationem, quae alterius illius propria dicitur: मिमांसे. Nam profecto विद्भि hic non significat: *scias, cognoscas*, sed potius: *quaere, nancisci stude*.

* 35. b. Portentosam initio secundi hemistichii lectionem exhibet *ed. Calc.*, quam vide in *Corrigendis*. In nostram codices universi conspirant.

* 40. b. श्रद्धधानः । Sic scripsi hic et infra IX, 3. a. ductus auctoritate cl. WILSONI. Cf. *Lexicon* s. h. v. ED. CALC. et CODD. श्रद्धधानः quod utique rectius sequi debuissim. Scribitur sane श्रद्धा, sed huius vocabuli plane diversa est ratio. Est enim compositum ex particula श्रत् et ipsa radice verbi धा. Hinc porro श्रद्धावत्. At श्रद्धधान componitur ex eadem particula, et *part. praes. med.*: दधान. Quapropter in secunda syllaba consonante tenui, in quam particula desinit, emollita legitime geminatur media dentalis, neque adspiratae ius civitatis competit. Usurpatur etiam tan-